

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2010/1 LSF 131 (Gældende)

Forslag til Lov om dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Cypern

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2008-611-0036

Forslag

til

Lov om dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Cypern

§ 1. Bestemmelserne i aftale af 11. oktober 2010 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Cypern til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Loven træder i kraft på det tidspunkt, hvorfra aftalen nævnt i § 1 ifølge artikel 27 har virkning. Skatteministeren bekendtgør tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

AFTALE MELLEM KONGERIGET DANMARK OG REPUBLIKKEN CYPERN TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER

Kongeriget Danmark og Republikken Cypern, der ønsker at afslutte en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af aftalen

Denne aftale skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

Skatter omfattet af aftalen

1. Denne aftale skal finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som indkomstskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke aftalen skal finde anvendelse, er:

- a) I Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
- b) I Cypern:
 - (i) indkomstskatten;
 - (ii) selskabsskatten;
 - (iii) det særlige forsvarsbidrag; og
 - (iv) kapitalvindingsskat.

4. Aftalen skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for aftalens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne aftale den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Republikken Cypern, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettig-

- heder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning eller økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Cypern« betyder Republikken Cypern og omfatter, når det anvendes i geografisk forstand, det nationale territorium, dets territorialfarvand og ethvert område uden for dets territorialfarvand, indbefattet den tilstødende zone, den eksklusive økonomiske zone og kontinentalsoklen, som ifølge Cyperns love og i overensstemmelse med international ret er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Cypern kan udøve suverænitetsrettigheder eller jurisdiktion;
 - d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
 - e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
 - f) udtrykket »foretagende« anvendes på enhver form for erhvervsudøvelse;
 - g) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
 - h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
 - i) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - (i) i Danmark: skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) i Cypern: finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
 - j) udtrykket »statsborger«, i relation til en kontraherende stat, betyder:
 - (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, interessentskab eller sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
 - k) udtrykket »erhvervsvirksomhed« indbefatter udøvelse af frit erhverv og af anden virksomhed af selvstændig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af aftalen til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som aftalen finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne aftale betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være

- hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
 - c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
 - d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor sædet for den virkelige ledelse findes.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne aftale betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stedbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, udgør kun et fast driftssted, hvis det eller virksomheden varer ved i mere end 12 måneder. Virksomhed, som udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, skal anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed

- a) i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende, og
- b) er beskæftiget med det samme projekt eller den samme operation,

medmindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke skal foretagender anses for forbundne, når de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i foretagenderne.

5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;

- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) til e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Hvis en person, som ikke er en uafhængig repræsentant, som nævnt i stykke 7 – handler på et foretagendes vegne og denne person i en kontraherende stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst fra land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe og fly skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører

andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 forhindre denne kontraherende stat i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette driftssted har foretaget indkøb af varer til foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter den samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne aftale, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Fortjeneste, der erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, ved drift af skibe eller fly i international trafik kan kun beskattes i denne stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik omfatte fortjeneste ved udlejning af skibe og fly med besætning (»time« eller »voyage«). Endvidere omfattes fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning (»bareboat«), hvis sådanne skibe og fly anvendes i international trafik af lederen, eller hvis lejeindtægten har nær tilknytning til fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik.

3. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, fra brug, rådighedsstillelse eller udlejning af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

4. Bestemmelserne i stykke 1-3 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem

uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne aftale, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), der direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og denne andel ejes i en uafbrudt periode på mindst et år;
- b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er den anden kontraherende stat eller denne stats centralbank eller nogen offentlig myndighed eller anden offentlig institution (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af regeringen i denne anden stat;
- c) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller en anden lignende institution, som udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når sådan pensionskasse eller anden lignende institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne anden stat;
- d) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvorfra udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier, »jouissance« aktier eller »jouissance« rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et der beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Hvis et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg ved for sen betaling anses ikke for renter i relation til denne artikel.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for

hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne aftale.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som nævnt i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, som et foretagende fra en kontraherende stat erhverver ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.

4. Fortjeneste, som et foretagende fra en kontraherende stat erhverver ved afhændelse af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af andre aktiver end dem, der er nævnt i de foregående stykker, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Artikel 14

Indkomst fra personligt arbejde i ansættelsesforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artikel 15, 17 og 18 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1, kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et fly, der anvendes i internationale trafik af et foretagende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

Artikel 15

Bestyrelseshonorar

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artikel 7 og 14, kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker, eller som sportsudøver, ved personligt udøvet virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, der udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, der erhverves ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere, hvis besøget i denne stat helt eller i det væsentlige er støttet af offentlige midler fra den ene eller begge kontraherende stater eller dertil hørende politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. I så fald kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 17

Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 1 i denne artikel og artikel 18, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i denne anden kontraherende stat. Pensioner og andre lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- 1) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fratrasket i modtagerens skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat; eller
- 2) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte stat efter lovgivningen i denne stat.

3. Pensioner anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelser, når en sådan pensionskasse eller anden tilsvarende institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat.

Artikel 18

Offentligt hverv

1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådan gage, løn eller lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:
 - (i) er statsborger i denne stat; eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) En sådan pension kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 19

Studerende

Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

Andre indkomster

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne aftale, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i den kontraherende stat hjemmehørende modtager af en sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

Artikel 21

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne aftale kan beskattes i den anden kontraherende stat, skal den førstnævnte stat nedsætte den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt

i denne anden stat. Dette fradrag kan dog ikke overstige den del af indkomstkatten, som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i denne anden stat.

2. Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne aftale er fritaget fra beskatning i denne stat, kan denne stat ved beregningen af skatten af anden indkomst tage hensyn til den indkomst, der er fritaget for beskatning.

Artikel 22

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatning af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4 eller artikel 12, stykke 4, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

6. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på de skatter, som er omfattet af denne aftale.

Artikel 23

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 22, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den

første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med denne aftale. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i aftalen.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 24

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne aftale eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider mod aftalen. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelse af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn (»ordre public«).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, selv om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiell institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 25

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne aftale berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 26

Territoriel udvidelse

1. Denne aftale kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters territorium, som specifikt er udelukket fra aftalens anvendelsesområde, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale relationer Danmark eller Cypren er ansvarlige, og som pålægger skatter af tilsvarende karakter som dem, der er omfattet af aftalen. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra den dato og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej eller på anden måde i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, omfatter opsigelsen af aftalen af en af dem i henhold til artikel 28 også, på samme måde som angivet i nævnte artikel, anvendelsen af aftalen på de dele af de kontraherende staters territorium eller de stater eller områder, hvortil den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 27

Ikrafttræden

1. De kontraherende stater skal hver give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for aftalens ikrafttræden er opfyldt.

2. Aftalen træder i kraft på datoen for den sidste af de underretninger, der er nævnt i stykke 1. Bestemmelserne i denne aftale har virkning:

- i) med hensyn til skatter indeholdt ved kilden, for så vidt angår beløb, der er betalt eller godskrevet, fra og med den første dag i januar, som følger efter den dato, på hvilken aftalen træder i kraft; og
- ii) med hensyn til andre skatter, for så vidt angår indkomstår, der begynder fra og med den første dag i januar, som følger efter den dato, på hvilken aftalen træder i kraft.

3. Ved denne aftales ikrafttræden ophører overenskomsten mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Cyprens regering til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, undertegnet den 26. maj 1981, med at have virkning:

- i) med hensyn til skatter indeholdt ved kilden, for så vidt angår beløb, der er betalt eller godskrevet, fra og med den første dag i januar, som følger efter den dato, på hvilken aftalen træder i kraft; og
- ii) med hensyn til andre skatter, for så vidt angår indkomstår, der begynder fra og med den første dag i januar, som følger efter den dato, på hvilken aftalen træder i kraft.

Artikel 28

Opsigelse

Denne aftale forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsigte aftalen ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter 5 år fra aftalens ikrafttræden. I så fald ophører aftalen med at have virkning:

- (i) med hensyn til skatter indeholdt ved kilden, for så vidt angår beløb, der er betalt eller godskrevet, i eller efter udløbet af det kalenderår, i hvilket meddelelsen er givet; og
- (ii) med hensyn til andre skatter, for så vidt angår indkomstår, der begynder i eller efter udløbet af det kalenderår, i hvilket meddelelsen er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne aftale.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer i København den 11. oktober 2010 på engelsk.

For Kongeriget Danmark

Troels Lund Poulsen

For Republikken Cypern

George C. Kasoulides

PROTOKOL

Ved undertegnelsen af denne aftale mellem Kongeriget Danmark og Republikken Cypern til undgåelse af dobbelbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter er begge stater enige om, at denne protokol skal udgøre en integreret del af aftalen:

For så vidt angår artikel 24 »Udveksling af oplysninger«:

1. Når den anmodende kontraherende stat anmoder om oplysninger i henhold til artikel 24, skal den for at synliggøre den forudsatte relevans af de oplysninger, der anmodes om, give følgende oplysninger:

- a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
- b) en erklæring om de oplysninger, der anmodes om, herunder deres karakter og den form, i hvilken den anmodende kontraherende stat ønsker at modtage oplysningerne fra den anmodede kontraherende stat;
- c) det skattemæssige formål, for hvilket oplysningerne søges;
- d) grunde til at antage, at de oplysninger, der anmodes om, opbevares hos den anmodede kontraherende stat eller besiddes eller kontrolleres af en person, der befinder sig i den anmodede kontraherende stats jurisdiktion;
- e) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de oplysninger, der anmodes om;
- f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende kontraherende stat, og at den anmodende kontraherende stats kompetente myndighed ville være i stand til at indhente de anmodede oplysninger efter den anmodende kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis, hvis oplysningerne har været i den anmodende kontraherende stats jurisdiktion, og at anmodningen er i overensstemmelse med denne aftale;
- g) en erklæring om, at den anmodende kontraherende stat har udtømt alle muligheder, der står til rådighed på dens eget område, for at indhente oplysningerne, undtagen sådanne, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder;

2. De oplysninger, som en kontraherende stat anmoder om, skal ikke stilles til rådighed, medmindre den anmodende kontraherende stat har bestemmelser om gensidighed og/eller anvender en passende forvaltningspraksis i forhold til tilvejebringelse af de oplysninger, der anmodes om.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne protokol.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer i København den 11. oktober 2010 på engelsk.

For Kongeriget Danmark

Troels Lund Poulsen

For Republikken Cypern

Georges C. Kasoulides

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre den nye dansk-cypriotiske dobbeltbeskatningsaftale, når aftalens betingelser herfor er opfyldt. Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder aftalen. Aftalen træder i kraft, når den er tiltrådt af både den danske og den cypriotiske regering. Samtidig ophører den hidtidige dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1981 at have virkning.

En dobbeltbeskatningsaftale mellem to lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Aftalen medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem landene.

En dobbeltbeskatningsaftale giver selskaber og personer fra det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land – både som følge af at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Danmark og Cypern har i dag en dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1981. Når den nye aftale træder i kraft, ophæves den hidtil gældende overenskomst.

Den nye aftale er indgået, fordi den gældende overenskomst må anses for utidssvarende. Da den gældende overenskomst blev indgået i 1981, var de erhvervsmæssige forhold mellem Danmark og Cypern helt anderledes end i dag.

Desuden er den gældende overenskomst formuleret på grundlag af OECD-modellen fra 1977, mens den nye aftale er formuleret på grundlag af OECD-modellen fra 2008.

Den vigtigste ændring ved den nye aftale mellem Danmark og Cypern vedrører ændring af metoden til ophævelse af dobbeltbeskatning. Efter den gældende overenskomst er lempelsesmetoden credit, idet der dog er matching credit på renter og udbytter. Det vil sige, at Danmark skal give fradrag i den danske skat på renter og udbytter for en cypriotisk skat på henholdsvis 15 pct. (udbytter) og 10 pct. (renter), selv om den faktisk betalte cypriotiske skat er lavere. I fremtiden er lempelsesmetoden alene credit.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsaftalen og dens indhold

En dobbeltbeskatningsaftale mellem to stater har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge stater beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af statsskattelovens § 4.

Samtidig har Danmark regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skattepligt, men modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, som er hjemmehørende i andre stater, af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt.

Cypern har tilsvarende regler om fuld skattepligt for personer og selskaber, som er hjemmehørende i

denne stat, og om begrænset skattepligt af personer og selskaber i andre stater, som modtager indkomst fra kilder i denne stat.

Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Cypern, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, såfremt de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Cypern i overensstemmelse med de cypriotiske skatteregler (globalindkomstprincippet). Hvis der ikke var nogen dobbeltbeskatningsaftale mellem de to stater, ville begge stater beskatte fuldt ud efter deres interne regler, og der kunne dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Tilsvarende gælder for indkomst fra Cypern, som modtages i Danmark.

Dobbeltbeskatningsaftalen mellem Danmark og Cypern skal hindre denne dobbeltbeskatning, og det formål kan kun opnås ved, at den ene eller den anden stat eller begge stater nedsætter den beskatning, som skulle ske efter den interne skattelovgivning, hvis der ikke var en aftale.

Aftalen har derfor en række regler (artikel 6 – 20) vedrørende forskellige typer indkomster, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Cypern kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten).

For kildestaten er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som oppebæres af en modtager i den anden stat. Den dansk-cypriotiske dobbeltbeskatningsaftale medfører således f.eks., at Danmark kun kan gennemføre reglerne om begrænset skattepligt af indkomst, som personer og selskaber i Cypern modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med aftalen. Tilsvarende gælder for indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra Cypern.

For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i denne stats ret til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som aftalen foreskriver, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at dobbeltbeskatningsaftalen ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. Dobbeltbeskatningsaftalen kan medføre, at Danmark kan beskatte en indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Cypern, skal der være hjemmel til dette såvel i aftalen som i den interne danske skattelovgivning. Selv om Danmark efter aftalen har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der kun dansk beskatning af den pågældende indkomst i det omfang, der er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Udover bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har aftalen en bestemmelse om, hvordan de to stater skal lempe for dobbeltbeskatning (artikel 21). Den såkaldte *metodebestemmelse* angiver, hvordan en stat skal lempe for dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstaten), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de andre artikler i aftalen. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi aftalen ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selv om kildestaten har ret til at beskatte denne indkomst.

Lempelsesmetoden for Danmarks vedkommende er *credit-metoden*. For en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark med indkomst fra Cypern medfører denne indkomst, at hvis Cypern efter aftalen kan beskatte indkomsten, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den betalte cypriotiske skat. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Aftalen har en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 23). For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med aftalen. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig

fortolkning af aftalen. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Endvidere har aftalen en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 24). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de cypriotiske skattemyndigheder til brug ved cypriotisk beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Cypern sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende oplysningerne ved skatteligningen her i landet. Artiklen giver også hjemmel til, at cypriotiske embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer eller selskaber her i landet, og omvendt.

Endelig indeholder aftalen bestemmelser om ikke-diskriminering (artikel 22), bestemmelser om diplomater (artikel 25) og bestemmelser om ikrafttræden og om opsigelse af aftalen (artikel 27 og 28).

Den dansk-cypriotiske dobbeltbeskatningsaftale er i vidt omfang formuleret på grundlag af den såkaldte OECD-model, som også ligger til grund for det danske forhandlingsoplæg.

OECD-modellen er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsaftale. Modellen har bemærkninger, som angiver fortolkningen af aftalens artikler. Modellen er som nævnt kun en anbefaling og derfor ikke bindende for staterne. OECD's medlemsstater kan indsætte forbehold om, at de ikke er enige i en artikel i modellen, og observationer om, at de ikke er enige i bemærkningernes fortolkning af en artikel eller har særlige synspunkter. I praksis ses mange afvigelser fra modellen i de aftaler, som de forskellige stater har indgået.

Som følge af, at den nye aftale er formuleret på grundlag af OECD-modellen, skal den også fortolkes i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikler. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor aftalens bestemmelser er formuleret anderledes end OECD-modellen.

3. Dobbeltbeskatningsaftalens betydning i forhold til intern dansk skatteret

Dobbeltbeskatningsaftalen indskrænker som ovenfor nævnt Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de danske skatteregler, hvis Danmark ikke havde en dobbeltbeskatningsaftale med Cypern. Disse skatteregler omtales herefter som intern dansk skatteret.

Dobbeltbeskatningsaftalen lempet altså beskatningen i forhold til den beskatning, som skulle ske efter intern dansk skatteret.

Aftalens betydning i forhold til intern dansk skatteret er omtalt nedenfor. Der redegøres først for dansk begrænset skattepligt af indkomst, som hidrører fra Danmark og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Cypern efter aftalens artikel 4 (3.1), derefter for dansk fuld skattepligt af indkomst, som hidrører fra Cypern og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Danmark efter artikel 4 (3.2), og derefter for det tilfælde, at en person eller et selskab har »dobbelt domicil«, fordi pågældende er omfattet af fuld skattepligt i begge stater, men hjemmehørende i Cypern efter artikel 4 (3.3). Til sidst omtales særlige artikler (3.4).

I redegørelsen er en kort omtale af aftalens enkelte artikler. Artiklerne er også omtalt under de særlige bemærkninger til § 1.

3. 1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet

Artiklerne 5 – 20 vedrører Danmarks mulighed for at gennemføre de gældende regler i intern dansk skatteret om begrænset skattepligt af personer og selskaber i Cypern, som modtager indkomst fra kilder her i landet. Efter kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 er personer og selskaber i Cypern begrænset skattepligtige af de indkomststyper, der er opregnet i disse bestemmelser. I det følgende bruges udtrykket »personer og selskaber i Cypern« om personer og selskaber, der er hjemmehørende i denne

stat, som er begrænset skattepligtige til Danmark. Udtrykket »et cypriotisk foretagende« benyttes om et foretagende, der drives af personer eller selskaber i Cypern.

Artikel 5 og artikel 7 angår beskatning af fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed. Efter artikel 7 kan et cypriotisk foretagendes fortjeneste ved erhvervsmæssig virksomhed kun beskattes i Cypern. Hvis et cypriotisk foretagende udøver erhvervsvirksomhed gennem et såkaldt fast driftssted her i landet, kan Danmark dog beskatte foretagendet, men kun af fortjeneste, som det har opnået gennem det faste driftssted.

Artikel 5 definerer fast driftssted. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, et værksted, en fabrik og en olie- eller gaskilde eller andet sted for indvinding af naturforekomster. Fast driftssted begrebet omfatter desuden en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, som opretholdes i mere end 12 måneder, samt en borerig eller anden installation til efterforskning af naturforekomster, hvis virksomheden varer i mere end 12 måneder.

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, medfører, at personer og selskaber i Cypern er begrænset skattepligtige af fortjeneste gennem et fast driftssted her i landet.

Fast driftssted ved anvendelsen af intern dansk ret defineres som hovedregel efter definitionen af fast driftssted i OECD-modellens artikel 5. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør dog et fast driftssted fra 1. dag.

Endvidere er personer og selskaber i Cypern begrænset skattepligtige af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning eller indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed, herunder anlæg af rørledninger, forsyningstjeneste samt skibstransport og rørledningstransport af indvundne kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 1.

12 måneders begrænsningen i dobbeltbeskatningsaftalens artikel 5 medfører, at Danmark ikke kan beskatte personer og selskaber i Cypern af fortjeneste ved bygge, anlægs- eller monteringsarbejde her i landet af en varighed på op til 12 måneder. Tilsvarende gælder for fortjeneste ved arbejde her i landet i tilknytning til forundersøgelse, efterforskning eller indvinding af kulbrinter.

Artikel 6 medfører, at indkomst af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug) kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Bestemmelsen omfatter også indkomst ved udleje af fast ejendom.

Artikel 6 svarer til bestemmelserne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, som medfører, at personer og selskaber i Cypern er begrænset skattepligtige af indkomst fra fast ejendom her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 8 medfører, at et foretagendes indkomst fra drift af international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende. Under visse betingelser gælder det samme for indkomst ved udleje af skibe og fly samt indkomst fra drift af containere.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte et cypriotisk skibs- eller luftfartsforetagende, som har indkomst ved international trafik til og fra Danmark, selv om det pågældende foretagende har fast driftssted her i landet.

Artikel 9 medfører, at transaktioner mellem forbundne foretagender fra de to stater skal foregå på markedsvilkår, dvs. som om handlen eller transaktionen var sket mellem uafhængige parter (det såkaldte arms-længde-princip). Efter artikel 9, stk. 1, kan en stat forhøje fortjenesten, som et foretagende i denne stat oplyser, at det havde ved interne transaktioner med et koncernforbundet foretagende i den anden stat, så fortjenesten kommer til at svare til, hvad der ville blive aftalt mellem uafhængige parter. Artikel 9, stk. 2, medfører, at i så fald skal den anden stat foretage en passende regulering af fortjenesten for det koncernforbundne foretagende i den anden stat.

Artikel 10 indskrænker Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis udbyttets retmæssige ejer er personer og selskaber hjemmehørende i Cypern. Den danske skat af udbyttet

må højst være på 15 pct. af udbyttets bruttobeløb, og Danmark må ikke beskatte udbyttet, hvis udbyttets retmæssige ejer er et selskab, hjemmehørende i Cypern, som ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, hvis udbyttets retmæssige ejer er den cypriotiske stat, herunder nationalbanken eller anden offentlig myndighed, eller hvis udbyttets retmæssige ejer er en pensionskasse, hjemmehørende i Cypern, jf. artikel 10, stk. 2. Danmark kan dog beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og udbyttet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 10, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er en person eller et selskab i Cypern begrænset skattepligtig af udbytte, som pågældende modtager fra et dansk selskab.

Der er også begrænset skattepligt af afståelsessummer i tilfælde, hvor aktier afstås til det selskab, som har udstedt dem, og hvor afståelsen er omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Det bemærkes, at Danmark har taget forbehold til OECD-modellens artikel 10 om, at Danmark i visse tilfælde anser afståelsessummen ved afståelse af aktier som udbytte, der er omfattet af artikel 10.

Skatten er som udgangspunkt på 28 pct. af udbyttets bruttobeløb, men skatten nedsættes til 15 pct., hvis udbyttedtageren ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det danske selskab, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 2. Der er dog ikke begrænset skattepligt, hvis udbyttet er omfattet af EU's moder/datterselskabsdirektiv, dvs. hvis udbyttets retmæssige ejer er et cypriotisk selskab, som ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c.

Hvis en person eller et selskab i Cypern har et fast driftssted her i landet, er den pågældende begrænset skattepligtig af overskuddet af dette driftssted, og i denne skattepligtige indkomst indgår eventuelt udbytte af aktier i danske selskaber, hvis aktierne er knyttet til det faste driftssted. For så vidt angår personer gælder dette dog alene for udbytte af næringsaktier. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4.

Den vigtigste virkning af aftalen er altså, at den hindrer Danmark i at gennemføre den begrænsede skattepligt af udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse hjemmehørende i Cypern eller den cypriotiske stat. Aftalen medfører også, at hvis en person i Cypern ejer mere end 10 pct. af et dansk selskab, skal den danske skat af udbytter af aktierne, som ellers ville være på 28 pct., nedsættes til 15 pct.

Artikel 11 medfører, at Danmark ikke kan beskatte rentebetalinger fra kilder her i landet, hvis renternes retmæssige ejer er hjemmehørende i Cypern. Danmark kan dog beskatte renterne, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og renterne er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 11, stk. 3.

Efter kildeskatteloven er der ikke hjemmel til begrænset skattepligt af personer i Cypern, som modtager renter fra kilder her i landet.

Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, medfører, at et selskab i Cypern under visse betingelser er begrænset skattepligtig af renter fra et koncernforbundet dansk selskab. Den begrænsede skattepligt bortfalder dog under visse betingelser, bl.a. hvis det cypriotiske selskab er omfattet af cypriotisk selskabsbeskatning, der udgør mindst 75 pct. af dansk selskabsskat. Den cypriotiske selskabsskat er for tiden på 10 pct. og dermed mindre end 75 pct. af den danske selskabsskat på 25 pct.

Et cypriotisk selskab er dermed omfattet af begrænset skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, men aftalens artikel 11 medfører, at Danmark ikke kan opkræve skatten.

Hvis den person eller det selskab i Cypern, som er retmæssige ejer af renterne, har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af overskuddet af dette driftssted, og i denne skattepligtige indkomst indgår eventuelle renter fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3.

Artikel 12 medfører, at Danmark ikke kan beskatte royalty-betalinger fra kilder her i landet, hvis royalty-beløbets retmæssige ejer er hjemmehørende i Cypern. Danmark kan dog beskatte royalty, hvis den

retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og royalty-beløbet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 12, stk. 3.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, er personer og selskaber i Cypern begrænset skattepligtige af royalty fra kilder her i landet. Royalty defineres i kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Royalty-definitionen i intern dansk skatteret er snævrere end definitionen af royalty i overenskomstens artikel 12, stk. 2. Skatten udgør 25 pct. af royalty-beløbets bruttobeløb.

Aftalens artikel 12 medfører, at Danmark ikke kan opkræve royaltyskat af royalty-betalinger fra Danmark, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i Cypern, medmindre den rettighed, som der betales royalty for, indgår som et aktiv i et fast driftssted, som ejeren har her i landet.

Artikel 13 medfører, at Danmark kan beskatte personer og selskaber i Cypern af gevinst ved afhændelse af fast ejendom, der er beliggende her i landet, og af gevinst ved afhændelse af et fast driftssted, der er beliggende her i landet (herunder aktiver, som indgår i driftsstedet).

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, er personer og selskaber i Cypern begrænset skattepligtige af gevinst ved afhændelse af fast ejendom her i landet, samt af gevinst ved afhændelse af fast driftssted her i landet, herunder aktiver i det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalens artikel 13, stk. 1 og 2.

Efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra h, er selskaber i Cypern begrænset skattepligtige af gevinst på visse fordringer, såfremt betingelserne for begrænset skattepligt af renterne er opfyldt, dvs. især at den danske skyldner og den udenlandske fordringshaver er koncernforbundet.

Der er derimod ikke regler om begrænset skattepligt af gevinst, som en person eller et selskab i Cypern opnår ved afståelse af aktier, medmindre disse indgik i et fast driftssted her i landet.

Dobbeltbeskatningsaftalens artikel 13, stk. 5, medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatningen af gevinst ved afhændelse af fordringer, hvis fordringshaver er hjemmehørende i Cypern, medmindre fordringen indgik som et aktiv i fordringshavers faste driftssted her i landet.

Artikel 14 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Cypern, af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis den pågældende opholder sig her i landet i en eller flere perioder på tilsammen over 183 dage i en 12-måneders periode, eller lønnen m.v. betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende her i landet, eller lønnen m.v. ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i Cypern.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er en person fra Cypern begrænset skattepligtig af løn m.v. for arbejde udført her i landet for en person eller et selskab, der er fuldt skattepligtig, eller for et fast driftssted, som den pågældendes udenlandske arbejdsgiver har her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Der er derimod ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter aftalen til at beskatte en person fra Cypern af løn for arbejde udført her i landet i tilfælde, hvor personen opholder sig her i landet i mere end 183 dage for sin cypriotiske arbejdsgiver, som ikke har fast driftssted her i landet.

Artikel 15 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Cypern, af bestyrelsesonorar fra et dansk selskab.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en person fra Cypern begrænset skattepligtig af vederlag for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lign.

Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 16 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Cypern, af indkomst som optrædende kunstner eller som sportsudøver ved personligt udøvet virksomhed her i landet. Det samme gælder, selv om indkomsten ved denne virksomhed ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person eller et selskab. Danmark kan dog ikke beskatte indkomsten, hvis virksomhe-

den som kunstner eller sportsudøver her i landet helt eller i væsentligt omfang er støttet af midler fra Cypern.

Der er ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter aftalen til at beskatte en person fra Cypern af indkomst som optrædende kunstner eller sportsudøver her i landet, medmindre den pågældende er ansat af en dansk arbejdsgiver under sådanne forhold, at der er tale om et ansættelsesforhold.

Artikel 17 medfører for det første, at Danmark kan beskatte personer, der er hjemmehørende i Cypern, af sociale pensioner og ydelser samt af udbetalinger fra andre ordninger, som er finansieret af midler fra den danske stat.

Bestemmelsen medfører for det andet, at Danmark kan beskatte personer, der er hjemmehørende i Cypern, af udbetalinger fra pensionsordninger, når der tidligere er givet fradrag ved dansk beskatning for indbetalinger til disse ordninger, eller når en arbejdsgivers indbetalinger til ordningen ikke var skattepligtige i Danmark for arbejdstageren.

Efter kildeskattelovens § 2 er personer i Cypern begrænset skattepligtige af deres udbetalinger fra private pensionsordninger, som er skattebegünstiget efter pensionsbeskatningsloven. Tilsvarende er personer i Cypern begrænset skattepligtige af stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte, arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, andre sociale ydelser samt sociale pensioner her fra landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 18 medfører, at når en person i Cypern modtager løn eller lignende vederlag, herunder pension, fra Danmark for varetagelse af hverv for den danske stat (eller dansk myndighed), er det kun Danmark, der kan beskatte lønnen m.v. Det er dog kun Cypern, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført i Cypern, og den pågældende enten er cypriotisk statsborger eller blev hjemmehørende i Cypern med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, hvis en stat (eller anden myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, omfatter den fulde skattepligt til Danmark også danske statsborgere, som den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner m.v. har udsendt til tjeneste uden for riget, og disse personers samlevende ægtefælle og børn. Denne beskatning er i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 20 medfører, at når en person eller et selskab i Cypern modtager såkaldt »anden indkomst« – det vil sige indkomst, som ikke er omfattet af aftalens andre artikler – kan denne indkomst kun beskattes i Cypern. Hvis en person eller et selskab i Cypern har et fast driftssted her i landet, kan Danmark dog alligevel beskatte »anden indkomst«, som er knyttet til driftsstedet.

Bestemmelsen omfatter ikke alene indkomst fra Danmark og Cypern, men også indkomst fra 3. lande.

Bestemmelsen medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person eller et selskab i Cypern af indkomsttyper, som ikke er omfattet af aftalens andre artikler.

Der er i dag f.eks. ikke begrænset skattepligt af underholdsbidrag, som en person her i landet betaler til en tidligere ægtefælle eller børn i Cypern. Aftalens artikel 20 medfører, at hvis Danmark skulle indføre begrænset skattepligt af denne type indkomst, ville beskatningen ikke kunne gennemføres over for personer, der er hjemmehørende i Cypern.

3.2. Betydningen for dansk fuld skattepligt af indkomst fra Cypern

Dobbeltbeskatningsaftalens artikel 18, artikel 19, artikel 21 og artikel 25 indskrænker Danmarks mulighed for at gennemføre gældende regler i intern dansk skatteret om fuld skattepligt af personer og selskaber her i landet, som modtager indkomst fra kilder i Cypern.

Artikel 18 medfører, at når en stat (eller dens lokale myndigheder) udbetaler løn eller lignende vederlag, herunder pension, til en person for varetagelse af hverv for denne stat (eller anden myndighed), er det kun denne stat, der kan beskatte lønnen m.v. Det er dog kun den anden stat, der kan beskatte lønnen m.v.,

hvis arbejdet er udført i den anden stat, og den pågældende enten er statsborger i den anden stat eller blev hjemmehørende i den anden stat med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, hvis en stat (eller anden myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Artikel 18 hænger sammen med *artikel 25* om diplomater og konsuler. Artikel 25 medfører, at aftalen ikke berører de skattemæssige begunstigelser, som gælder for medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Intern dansk skatteret er i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 25. Efter kildeskattelovens § 3 omfatter dansk skattepligt ikke fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og konsulære repræsentationer samt disses personale m.fl. i det omfang, det er aftalt i Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer.

Diplomater m.fl., som er udsendt af den cypriotiske stat til tjeneste ved Cyperns ambassade her i landet, er fritaget for dansk beskatning i det omfang, det følger af Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer.

Skattefritagelsen efter kildeskattelovens § 3 og aftalen gælder derimod ikke for lokalt ansatte medarbejdere ved den cypriotiske ambassade.

Artikel 19 medfører, at når studerende eller lærlinge m.fl., som er eller var hjemmehørende i Cypern, opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal Danmark fritage de pågældende for beskatning af beløb, som de modtager fra kilder uden for Danmark med henblik på underhold, studium eller uddannelse.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte cypriotiske studenter eller praktikanter m.fl., som tager ophold her i landet udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, af beløb, som de pågældende modtager fra udlandet med henblik på underhold, studie eller uddannelse. Det gælder, selv om de pågældende er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, fordi de har taget bopæl her i landet eller opholder sig her i landet i mindst 6 måneder. Beløbet indgår ikke i de pågældendes skattepligtige indkomst. Artikel 19 er formuleret efter OECD-modellens artikel 20, og i OECD's bemærkninger til denne artikel er det nævnt, at det beløb, som er fritaget for beskatning, ikke må overstige, hvad der er nødvendigt til udgifterne til underhold, studie eller uddannelse.

Artikel 21 vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, som er hjemmehørende her i landet, modtager cypriotisk indkomst, og Cypern efter aftalens andre artikler har ret til at beskatte indkomsten. Efter statsskattelovens § 4 skal vedkommende medregne indkomsten ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst.

Artikel 21, stk. 1, medfører, at i så fald skal Danmark nedsætte vedkommendes indkomstskat med et beløb svarende til den betalte cypriotiske skat af den pågældende indkomst fra Cypern. Denne metode svarer til reglen i ligningslovens § 33.

En fuldt skattepligtig lønmodtager, som har erhvervet lønindkomst ved arbejde udført i Cypern, kan dog vælge nedsættelse af dansk beskatning efter reglen i ligningslovens § 33 A i stedet for artikel 21, stk. 1.

Artikel 21, stk. 2, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer, som er hjemmehørende her i landet, modtager cypriotisk indkomst, som efter aftalens andre artikler kun kan beskattes i Cypern. Efter bestemmelsen kan Danmark medregne den cypriotiske indkomst i den danske skattepligtige indkomst, og efter statsskattelovens § 4 skal indkomsten medregnes i dansk skattepligtig indkomst. Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at den beregnede danske skat af den skattepligtige indkomst skal nedsættes med den forholdsmæssige del, der falder på den nævnte cypriotiske del af den skattepligtige indkomst. Dobbeltbeskatningsnedsættelsen af dansk skat er altså ikke begrænset til det beløb, som er betalt i cypriotisk skat af indkomsten.

Bestemmelsen vil især omfatte personer her i landet, som modtager udbetalinger fra en cypriotisk pensionsordning, der er obligatorisk efter cypriotisk lovgivning. Artikel 21, stk. 2, medfører, at Danmark

ikke opkræver skat af pensionen, men pensionen får betydning for størrelsen af dansk beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster, som Danmark kan beskatte.

3.3. Fuld skattepligt for personer og selskaber med »dobbelt domicil« og hjemsted i Cypern efter aftalen

Artikel 4 fastlægger, hvor en person eller et selskab er hjemmehørende i dobbeltbeskatningsaftalens forstand. Det er nødvendigt, idet aftalen fordeler retten til at beskatte en indkomst mellem den stat, hvorfra indkomsten hidrører (kildestaten), og den stat, hvor den person eller det selskab, som modtager indkomsten, er hjemmehørende (bopælsstaten).

En person eller et selskab er som udgangspunkt hjemmehørende i den stat, hvor den pågældende er fuldt skattepligtig efter statens interne skatteregler. Men en person eller et selskab kan være fuldt skattepligtig i to stater efter deres interne skatteret, f.eks. i tilfælde hvor en person har bolig i begge stater. I så fald afgøres det efter artikel 4, i hvilken stat den pågældende har den stærkeste tilknytning, det vil sige, hvor den pågældende er hjemmehørende i aftalens forstand.

Hvis en person eller et selskab er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller selskabsskattelovens § 1, men hjemmehørende i Cypern i aftalens forstand, kan Danmark ikke gennemføre den fulde skattepligt af samtlige indkomster, som er nævnt i statsskattelovens § 4. I så fald kan Danmark alene gennemføre den fulde skattepligt i det omfang, Danmark kan beskatte indkomsten efter artikel 6 – 20, fordi indkomsten hidrører her fra landet.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte den fuldt skattepligtige person eller selskab af indkomst fra Cypern eller fra andre lande. Danmark kan dog altid beskatte indkomst fra Cypern eller fra andre lande, hvis denne indkomst indgår i overskuddet af et fast driftssted, som den pågældende har her i landet, jf. artikel 10, stk. 4, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 2, og artikel 20, stk. 2.

Danmark kan som nævnt alene beskatte indkomst, hvor Danmark er kildestat for indkomsten og har ret til at beskatte indkomsten efter artikel 6 – 20. Som følge af, at modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark, er den danske beskatning ikke indskrænket til de indkomststyper, der er omfattet af dansk begrænset skattepligt, på samme måde som for andre personer og selskaber, der er hjemmehørende i Cypern i aftalens forstand, men ikke er fuldt skattepligtige til Danmark.

Det medfører, at Danmark kan beskatte en fuldt skattepligtig person eller selskab, som efter aftalen er hjemmehørende i Cypern, af lønindtægt ved arbejde udført her i landet under et ophold på over 183 dage for en arbejdsgiver, som ikke er fuldt skattepligtig og ikke har fast driftssted her i landet. Det gælder, uanset at der ikke er hjemmel til begrænset skattepligt af lønindtægten, hvis lønmodtageren er en person, som er hjemmehørende i Cypern og ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

3.4. Særlige artikler

Artikel 22 medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatning efter intern dansk skatteret, der diskriminerer i strid med denne artikel. Danmark må altså ikke gennemføre beskatning eller dermed forbundne krav, som diskriminerer cypriotiske statsborgere i forhold til danske statsborgere under samme forhold – især med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Danmark må ikke beskatte et fast driftssted her i landet af et cypriotisk foretagende mere byrdefuldt i forhold til dansk beskatning af et dansk foretagende. Betalinger her fra landet til personer og selskaber i Cypern skal kunne fratrækkes ved dansk beskatning under samme betingelser, som hvis beløbet var betalt til personer og selskaber her i landet. Endelig må Danmark ikke have en mere byrdefuld beskatning af eller dermed forbundne krav til et dansk selskab, der er ejet af personer og selskaber i Cypern, i forhold til andre danske selskaber.

Artikel 22 i den dansk-cypriotiske dobbeltbeskatningsaftale er formuleret over den tilsvarende bestemmelse i artikel 24 i OECD's model til sådanne aftaler. Artikel 22 skal derfor fortolkes i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikel 24, som angiver nærmere om, hvad der skal forstås ved diskriminering.

Der er ikke regler i intern dansk skatteret, som strider mod aftalens artikel 22.

Artikel 23 giver hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan lempe beskatningen efter intern dansk skatteret i konkrete sager.

For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at den pågældende er udsat for beskatning i strid med aftalen. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af aftalen. I så fald skal de to landes skattemyndigheder søge at finde en løsning, så dobbeltbeskatning undgås. Bestemmelsen pålægger ikke de to lande en pligt til at opnå en løsning.

For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Artikel 23 giver således de danske myndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af udtryk, der afviger fra forståelsen af udtrykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i konkrete sager.

Artikel 24 medfører, at de to landes kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger til brug ved korrekt ansættelse af indkomst til beskatning. Hvis cypriotiske skattemyndigheder anmoder de danske skattemyndigheder om oplysninger, som ikke allerede er i de danske myndigheders besiddelse, kan de danske myndigheder pålægge personer og selskaber her i landet, som har oplysningerne, at afgive dem med henblik på videresendelse til de cypriotiske myndigheder til brug ved cypriotisk beskatning. I en protokol er nævnt, hvilke oplysninger den myndighed, der anmoder om oplysninger til brug ved korrekt ansættelse af indkomst til beskatning, skal give sammen med anmodningen. Protokollen svarer til de aftaler om udveksling af oplysninger, som Danmark har indgået med en række ø-stater m.v.

Skattekontrollovens § 8 Y medfører, at bestemmelser i lovgivningen om pligt til at afgive oplysninger til brug for danske skatteansættelser finder anvendelse, når de danske skattemyndigheder i skattesager, som ikke er straffesager, yder bistand i form af oplysninger til den kompetente myndighed i en anden stat til brug ved skatteansættelse i den anden stat, når denne bistand sker som led i en dobbeltbeskatningsaftale eller anden international aftale.

4. Ændringer i forhold til den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Cypern

Den nye aftale omfatter alene indkomstskatter, mens den gældende overenskomst omfatter indkomst- og formueskatter. Ændringen har ikke nogen aktuel praktisk betydning, idet hverken Danmark eller Cypern har generel formueskat.

Herudover medfører den nye aftale en række ændringer i forhold til den gamle overenskomst som følge af, at den nye aftale er formuleret på grundlag af OECD-modellen til sådanne aftaler, som affattet i 2008, hvorimod den gamle overenskomst på flere punkter var formuleret på grundlag af den første OECD-model fra 1977.

I *artikel 3* er der indsat definitioner af »foretagende« og »erhvervsvirksomhed« for at præcisere, at disse udtryk også omfatter udøvelse af liberalt erhverv eller anden virksomhed af selvstændig karakter. De to nye definitioner er indsat som følge af, at OECD-modellen ikke længere har en særlig artikel om frit erhverv, idet indkomst ved frit erhverv nu er omfattet af bestemmelsen om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed (artikel 7).

Definitionen af »international trafik« er ændret, således at det i fremtiden er afgørende, hvor det foretagende, der driver international skibs- eller luftfart, er hjemmehørende efter artikel 4, mens det efter den gældende aftale er afgørende, hvor foretagendet har virkelig ledelse. Foretagender, der driver international skibs- eller luftfart, sidestilles nu med andre foretagender.

I stk. 2 om forståelsen af et udtryk, som ikke er udtrykkeligt defineret, er det præciseret, at udtrykket skal forstås i overensstemmelse med intern lovgivning i den stat, der anvender udtrykket, på det tids-

punkt, hvor udtrykket anvendes. Herved undgås tvivl, om udtrykket skal forstås i overensstemmelse med intern lovgivning på det tidspunkt, hvor aftalen var underskrevet.

Artikel 4 er ændret i overensstemmelse med den seneste OECD-model.

Artikel 5 med definitionen af fast driftssted er ændret. Efter den gældende overenskomst kan en stat beskatte et foretagende fra den anden stat af fortjeneste, som det opnår ved bygge-/anlægsvirksomhed i den førstnævnte stat, hvis virksomheden varer i mere end 6 måneder. I den nye dobbeltbeskatningsaftale er perioden for bygge-/anlægsvirksomhed fastsat til 12 måneder, hvilket svarer til OECD-modellen til dobbeltbeskatningsoverenskomster og til de fleste andre danske overenskomster.

I forhold til den gældende overenskomst er artiklen ændret derved, at der er indsat et nyt stykke om, hvornår virksomhed med borerig, skib m.v. til efterforskning efter naturforekomster danner fast driftssted.

Artikel 6 om fast ejendom er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 7 om fortjeneste ved erhvervsvirksomhed er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 8 om international transport er ændret i forhold til den gældende overenskomst, så det i fremtiden bliver afgørende, hvor det foretagende, der driver international skibs- eller luftfart, er hjemmehørende efter artikel 4, mens det efter den gældende overenskomst er afgørende, hvor foretagendet har virkelig ledelse.

Derudover er stk. 6 i den gældende artikel 8 udgået. Efter denne regel kunne der under visse omstændigheder blive tale om dansk beskatning af fortjeneste ved skibsfart i international trafik, der blev erhvervet af et selskab m.v., som var hjemmehørende i Cypern, og hvor mere end 25 pct. af kapitalen direkte eller indirekte var ejet af personer, som ikke var hjemmehørende i Cypern. Formålet med reglen var at hindre skattefritagelse i begge stater, når den cypriotiske lovgivning »The Merchant Shipping (Tax Provisions) Law finder anvendelse. Beskatning efter den pågældende lov udgør en form for tonnagebeskatning. Bestemmelsen er udgået, dels under hensyntagen til ovennævnte ændring (anvendelse af kriteriet hjemmehørende i stedet for virkelig ledelse), dels under hensyntagen til, at Danmark selv har indført en tonnageskatteordning.

Artikel 9 om forbundne foretagender er uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Den nye aftale medfører også ændringer af *artiklerne 10, 11 og 12* om en stats ret til at beskatte udbytte, renter og royalties, som betales fra kilder i denne stat (kildestaten).

Efter den gældende *artikel 10* kan kildestaten beskatte udbyttet, men skatten må højst være 15 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis modtageren er den retmæssige ejer. Udbytteskatten må dog højst være 10 pct. af bruttobeløbet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, der ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det udloddende selskab. Efter den nye aftale kan kildestaten fortsat beskatte udbyttet, men skatten må højst være 15 pct. af udbyttets bruttobeløb. Dog må kildestaten ikke beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, der ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det udloddende selskab, hvis den retmæssige ejer er den cypriotiske stat, herunder nationalbanken eller anden offentlig myndighed, eller hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse m.v. Ændringen svarer til, hvad der allerede gælder efter EU's moder/datterselskabsdirektiv. Efter den nye aftale kan kildestaten som nævnt heller ikke beskatte udbytte, hvis den retmæssige ejer er den cypriotiske stat m.m. eller er en pensionskasse og lign. i den anden stat.

Derudover er stk. 3 i den gældende artikel 10 udgået. Efter denne regel kunne Cypern ikke indeholde kildeskat af udbytter til selskaber og personer, der er hjemmehørende i Danmark, når Cypern ikke i øvrigt indeholder kildeskat på udbytter. Endvidere var personer, der er hjemmehørende i Danmark, under visse omstændigheder berettiget til en delvis godtgørelse af cypriotisk skat af den indkomst, der har ligget til grund for udbyttet. Bestemmelsen er udgået, da den ikke længere har relevans, i og med at Cypern bl.a. har nedsat selskabsskattesatsen væsentligt i forhold til niveauet i 1981.

Efter den gældende *artikel 11* kan også kildestaten beskatte rentebetalinger, idet skatten dog højst må

være 10 pct. af rentens bruttobeløb, hvis modtagerne er den retmæssige ejer. Reglen i artikel 11, stk. 3, hvorefter kun bopælsstaten er berettiget til beskatning af renter, der betales til den pågældende stat eller i forbindelse med salg på kredit af industrielt udstyr m.v. og handelsvarer mellem selskaber eller som betales på banklån m.v., indebærer dog, at kildestaten, in casu Cypern, sjældent kan udnytte denne beskatningsret. Danmark kan ikke udnytte kildestatens beskatningsret, idet der ikke er intern hjemmel til begrænset skattepligt af personer i Cypern, som modtager renter fra kilder her i landet. Efter den nye aftale kan renter kun beskattes i bopælsstaten.

Derudover er stk. 6 i den gældende artikel 11 udgået. Reglen indeholder en definition af begrebet kildestat og er udgået, da den med indførelse af en ren bopælsstatsbeskatning ikke længere er relevant.

Artikel 12 om royalties er ændret derved, at definitionen af udtrykket royalties ikke længere omfatter betaling for brug af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr. Ændringen sker som følge af ændring af OECD-modellen. Herudover er bestemmelsen stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 13 om kapitalgevinster er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst. Der er dog indsat en ny bestemmelse om gevinst ved afhændelse af containere.

Artikel 14 om personligt arbejde i tjenesteforhold er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 15 om bestyrelses honorarer er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 16 om kunstnere og sportsfolk er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 17 om beskatningsretten til pension er – uanset en ændret formulering – i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Efter den gældende overenskomst kan pensioner, livrenter og sociale ydelser kun beskattes i den stat, hvorfra de udbetales (kildestaten).

Der sker i princippet ingen ændringer for social pension og andre sociale ydelser, idet den ny aftale opretholder reglerne i den nuværende overenskomst om ret til beskatning af disse pensioner og ydelser i den stat, hvorfra de udbetales.

Den nye aftale opretholder endvidere reglerne i den nuværende overenskomst om ret til beskatning af tjenstemandspensioner i den stat, hvorfra de udbetales. Dette følger dog ikke længere af artiklen (art. 17) om pensioner, men af artiklen (art. 18) om offentligt hverv.

For så vidt angår beskatningen af andre pensioner m.v. - dvs. i praksis især private pensionsordninger – så kan de i fremtiden ligeledes fortsat beskattes i den stat, hvorfra de betales (kildestaten), når indbetalinger til pensionsordningen tidligere har været fradragsberettigede (eller på anden måde skattebegunstigede) i denne stat.

Den nye aftale ændrer derimod beskatningen af andre pensioner m.v., hvor indbetalingerne ikke har været fradragsberettigede eller på anden måde skattebegunstigede (i kildestaten), idet disse kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende.

Artikel 18 om offentligt hverv er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst. Der er dog sket den ændring, at tjenstemandspensioner nu er omfattet af denne artikel.

Artikel 19 om studerende er uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 20 om anden indkomst er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 21 om ophævelse af dobbeltbeskatning er ændret på visse punkter i forhold til den gældende overenskomst.

Efter den gældende overenskomst er hovedreglen, at der skal anvendes den såkaldte credit-metode til undgåelse af dobbeltbeskatning, dvs. at Danmark skal nedsætte vedkommendes indkomstskat med et beløb svarende til den betalte cypriotiske skat af den pågældende indkomst. Derudover indeholder

overenskomsten en regel om matching credit på renter og udbytter. Det vil sige, at Danmark skal give fradrag i den danske skat på renter og udbytter for en cypriotisk skat på 15 pct. (udbytter) og 10 pct. (renter), selv om den faktisk betalte cypriotiske skat er lavere.

Efter den nye aftale skal der ske lempelse efter credit-metoden. Reglen om matching credit er ikke videreført.

Artikel 22 om ikke-diskriminering er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Dog er der sket ændring af stk. 1, hvor præciseringen »særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted« er indsat i overensstemmelse med ændring af OECD-modellen efter underskrivelsen af den gældende overenskomst. Desuden er der indsat en bestemmelse om, at en stat heller ikke må diskriminere statsløse personer, som er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2. Endelig er definitionen af statsborgere udgået, idet den i stedet fremgår af artikel 3, stk. 1, litra j.

Artikel 23 om fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler er i princippet uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 24 om udveksling af oplysninger er opdateret i overensstemmelse med den seneste OECD-model. Det er således præciseret, at en stat ikke kan afvise at indhente og viderevende oplysninger til den anden stat med den begrundelse, at førstnævnte stat ikke selv har brug for oplysningerne til egen beskatning, eller at der er tale om bankoplysninger.

Danmark og Cypern skal i forvejen udveksle oplysninger i henhold til EU's bistandsdirektiv og EU's rentebeskatningsdirektiv.

Artikel 25 om medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder er uændret i forhold til den gældende overenskomst.

Artikel 26 om territorial udvidelse er stort set uændret i forhold til den gældende overenskomst.

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række mindre ændringer og præciseringer af den dansk-cypriotiske dobbelt-beskatningsoverenskomst. Der er ikke holdepunkter for at skønne over størrelsen af de provenumæssige konsekvenser, men de skønnes at være begrænsede.

Forslaget om at ændre lempelsesmetoden til credit for renter og udbytter i stedet for matching credit kan medføre et merprovenu, idet Danmark fremover højst skal give fradrag i den danske skat svarende til den faktisk betalte cypriotiske skat. Tidligere gav Danmark et fradrag i den danske skat på renter og udbytter for en cypriotisk skat på henholdsvis 15 pct. (udbytter) og 10 pct. (renter), uanset om den faktisk betalte skat var lavere.

6. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter i størrelsesordenen 500.000 kr. til systemtilretning.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

10. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, idet der er tale om gennemførelse af en allerede underskrevet aftale.

13. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Begrænsede provenumæssige konsekvenser.	Begrænsede provenumæssige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Merudgifter i størrelsesordenen 500.000 kr. til systemtilretning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at bestemmelserne i den nye aftale mellem Danmark og Cypern skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Aftalen er optaget som et bilag til den foreslåede lov, og dens bestemmelser gennemgås neden for.

Lovens vedtagelse medfører, at regeringen kan tiltræde aftalen.

Betingelserne for aftalens ikrafttræden er opfyldt den dag, hvor den er tiltrådt af både den danske og den cypriotiske regering, jf. aftalens artikel 27.

De enkelte artikler i den dansk-cypriotiske dobbeltbeskatningsaftale har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af aftalen

Aftalen omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater.

Artikel 2. Skatter omfattet af aftalen

Aftalen skal anvendes på skatter af indkomst, der udskrives af en af de to stater eller dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. Artiklen har en definition af de omfattede skatter og opregner typiske eksempler på disse skatter.

Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten eller kommunerne. Sociale bidrag anses ikke som en skat.

Dobbeltbeskatningsaftaler gælder typisk i mange år, så en aftales lister over omfattede skatter kan være forældet. Artikel 2 bestemmer derfor også, at aftalen omfatter alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der senere pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter ved underskrivelsen.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer en række generelle begreber, der anvendes i aftalen, og som overalt i aftalen har den anførte betydning.

Der er en definition af de kontraherende stater. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Det er vigtigt at bemærke, at udtrykket person i dobbeltbeskatningsaftalen både kan omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person anses for at være (skattemæssigt) hjemmehørende i en af de to stater. Udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, betyder en person, der er (fuldt) skattepligtig til denne stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, stedet for registrering eller et andet lignede kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter deres interne lovgivning (»dobbelt-domicil«), f.eks. hvis personen ejer bolig i begge stater. Stk. 2 og 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i en sådan situation er *hjemmehørende i aftalens forstand*, den såkaldte bopælsstat. Det er nemlig afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). I aftalens forstand kan en person kun være hjemmehørende i én stat.

Hvis et selskab eller anden juridisk person er hjemmehørende i begge stater, skal den efter stk. 3 anses for hjemmehørende i aftalens forstand i den stat, hvor den har virkelig ledelse.

Artikel 5. Fast driftssted

Hovedformålet med brugen af kriteriet »fast driftssted« er at afgøre, hvornår en stat har ret til at beskatte fortjeneste, oppebåret af et foretagende i den anden stat. Artikel 7 bestemmer nemlig, at et foretagendes fortjeneste kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten). Men hvis foretagendet udøver virksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten), kan denne stat beskatte foretagendet af den fortjeneste, som det har opnået gennem driftsstedet.

Når et foretagende fra den ene stat udøver erhvervsvirksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat, anses det at have en sådan økonomisk tilknytning til den anden stat, at den anden stat skal have ret til at beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted.

»Fast driftssted« betyder et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge- eller anlægsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Aftalens 12-månedersfrist er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan kun beskattes i bopælsstaten.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter artikel 5, stk. 4, gælder, at boreplatforme, anlæg eller skibe, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvinding af sådanne

- kun udgør et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå dette ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende foretager efterforskning i f.eks. ni måneder, hvorefter det andet foretagende fortsætter arbejdet de følgende ni måneder. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen. OECD-modellen indeholder ikke bestemmelser om en sådan 12-månedersfrist for efterforskning efter naturforekomster. Bestemmelsen i stk. 4 er indsat for at tydeliggøre aftalens betydning for efterforskning af naturforekomster.

Artikel 5, stk. 5, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 6 og 7 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Endelig fastslås i stk. 8, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten), medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten). Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibs- og luftfart

Et rederis eller luftfartsforetagendes fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Det samme gælder for fortjeneste ved udlejning af skibe og fly med besætning og – såfremt visse betingelser er opfyldt – fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning.

På samme måde kan et foretagendes fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Bestemmelserne i artikel 8 gælder også for fortjeneste opnået ved deltagelse i et fællesskab.

Artikel 9. Forbundne foretagender

Artiklen knæsætter det såkaldte »arms-længde-princip« for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end de, der gælder i et frit marked. I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Stk. 2 medfører kort sagt, at hvis den ene stat forhøjer fortjenesten ved koncerninterne transaktioner

for foretagendet i denne stat, så skal den anden stat foretage en passende nedsættelse af fortjenesten ved transaktionerne for foretagendet i den anden stat.

Artikel 10. Udbytte

Udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan også beskattes i den stat, hvor det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Kildestaten kan beskatte udbyttet med højst 15 pct. af dets bruttobeløb. Kildestaten må dog ikke beskatte, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som ejer mindst 10 pct. af det selskab, der har udloddet udbyttet, og denne aktiebesiddelse har været opretholdt i en periode på mindst 1 år. Kildestaten må heller ikke beskatte, hvis den retmæssige ejer er den anden stat, denne stats nationalbank m.v. eller en offentlig institution, ejet eller kontrolleret af regeringen i den anden stat. Endvidere må kildestaten ikke beskatte, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden stat.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for udbytte, som indgår i indkomsten i et fast driftssted i denne stat, når den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal udbyttet beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter artikel 7, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er defineret i artikel 5.

En stat kan ikke beskatte udloddet eller ikke-udloddet indkomst fra et selskab i den anden stat under henvisning til, at indkomsten er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11. Renter

Renter kan kun beskattes i den retmæssige ejers bopælsstat.

Denne begrænsning af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 11, stk. 3.

Artikel 12. Royalties

Royalties kan kun beskattes i den retmæssige ejers bopælsstat.

Denne begrænsning af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 12, stk. 3.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Gevinst ved afhændelse af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

På samme måde kan gevinst ved afhændelse af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller af det faste driftssted som sådant - beskattes i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

Gevinst ved afhændelse af skibe og fly, der er anvendt i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende. Tilsvarende gælder gevinst ved afhændelse af containere.

Gevinst ved afhændelse af andre aktiver end ovennævnte kan kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Artikel 14. Indkomst fra personligt arbejde i tjenesteforhold

Hvis en person, der er hjemmehørende i den ene stat, udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte indkomsten for arbejdet, som er udført i denne stat.

Kildestaten kan dog ikke beskatte denne indkomst, hvis lønmodtageren opholder sig i kildestaten i højst 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i kildestaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i kildestaten, jf. stk. 1 og 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Det er således kun Danmark, der kan beskatte en lønmodtager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af sin danske arbejdsgiver udsendes til arbejde i Cypern i op til 183 dage i en 12-månedersperiode, af lønindkomsten for dette arbejde, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Men hvis lønnen vedrører arbejdsgiverens faste driftssted i Cypern, kan denne stat dog også beskatte lønindkomsten.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende, jf. artikel 14, stk. 3.

Artikel 15. Bestyrelses honorarer

Bestyrelses honorarer eller lignende betalinger, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer i sin egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16. Kunstnere og sportsfolk

Kunstnere og sportsfolk kan beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, typisk et selskab.

Hvis kunstnere eller sportsfolk, der er hjemmehørende i den ene stat, optræder i den anden stat under et besøg, som udelukkende eller i væsentlig grad er støttet af offentlige midler fra den førstnævnte stat, kan indkomsten dog kun beskattes i kunstnerens eller sportsudøverens bopælsstat.

Artikel 17. Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

Sociale ydelser, sociale pensioner samt andre ydelser fra midler tilvejebragt af det offentlige kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales (kildestaten).

Udbetalinger fra private pensionsordninger og lignende vederlag kan som udgangspunkt kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Private pensioner m.v. kan dog også beskattes i den stat, hvorfra de udbetales, hvis denne kildestat i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen eller ikke har beskattet en lønmodtager af arbejdsgivers indbetalinger til ordningen.

Artikel 18. Offentlige hverv

Vederlag til offentligt ansatte kan som hovedregel kun beskattes i den udbetalende stat (kildestaten), men vederlaget kan beskattes i den anden stat (bopælsstaten), hvis arbejdet er udført dér, og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælsstaten alene for at påtage sig det pågældende hverv. Artiklen har alene betydning for ambassadepersonale og lignende.

Tjenestemandspensioner er også omfattet af artikel 18, så beskattningen sker i samme stat, hvor lønnen m.v. blev beskattet.

Artikel 18 gælder dog ikke vederlag eller pension i forbindelse med staters udøvelse af erhvervsvirksomhed. I så fald anvendes bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17.

Artikel 19. Studerende

Når en studerende eller erhvervspraktikant fra den ene stat opholder sig i den anden stat udelukkende

i studie- eller uddannelsesøjemed, kan den anden stat ikke beskatte den pågældende af stipendier og lignende, der hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

Artikel 20. Andre indkomster

Indkomster, der ikke er omhandlet andre steder i aftalen, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten oppebæres gennem et fast driftssted i den anden stat.

Artikel 21. Ophævelse af dobbeltbeskatning

Den såkaldte metodebestemmelse angiver den fremgangsmåde, som en stat skal anvende, når en person, der er hjemmehørende i denne stat, modtager indkomst fra den anden stat, og den anden stat kan beskatte indkomsten efter andre artikler.

Danmark skal som hovedregel anvende den såkaldte *credit-metode* som lempelsesmetode, jf. stk. 1. Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Cypern, som efter aftalens artikel 6–20 kan beskattes i Cypern, kan Danmark medregne indkomsten i personens skattepligtige indkomst, men den danske skat skal nedsættes med det mindste af to beløb, nemlig

- den skat, der er betalt i Cypern, eller
- den del af den danske skat, der falder på indkomsten fra Cypern.

Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager cypriotisk indkomst, som efter aftalen er fritaget fra beskatning i Danmark, anvendes metoden *eksempion med progressionsforbehold*, jf. stk. 2. Det betyder, at den danske skat nedsættes med den del, der forholdsmæssigt falder på den cypriotiske indkomst, uanset størrelsen af den cypriotiske skat. Den cypriotiske indkomst indgår altså i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed – heraf udtrykket »progressionsforbehold«.

Bestemmelsen i artikel 21, stk. 2, svarer til reglen i ligningslovens § 33 A om lempelse for udenlandsk lønindkomst.

Artikel 21, stk. 2, medfører, at personer her i landet, som modtager cypriotisk indkomst, som efter aftalens andre artikler kun kan beskattes i Cypern, kan vælge dobbeltbeskatningslempelse efter denne bestemmelse i stedet for lempelse efter ligningslovens § 33.

Cypern anvender de samme lempelsesregler som Danmark. Hvis en person i Cypern modtager dansk indkomst, som Danmark kan beskatte efter aftalens artikel 6 – 20, skal dobbeltbeskatning undgå efter *credit-metoden*, jf. stk. 1. Hvis en person i Cypern modtager dansk indkomst, som efter aftalen er fritaget fra beskatning i Cypern, anvendes metoden *eksempion med progressionsforbehold*, jf. stk. 2. Det betyder, at Cypern fritager den danske indkomst for beskatning, men at den danske indkomst tages i betragtning ved fastsættelsen af den cypriotiske skat af modtagerens eventuelle andre indkomster, som Cypern beskatter.

Artikel 22. Ikke-diskriminering

De to stater må ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende, når de pågældende er under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Dette gælder både for fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen gælder også, selv om den pågældende ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele, som den under hensyn til forsørgerpligt eller lignende indrømmer til personer, der er hjemmehørende i staten, jf. stk. 3.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder i forhold til de skatter, der er omfattet af aftalen.

Artikel 23. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning i strid med aftalen. De to staters kompetente myndigheder skal søge at løse vanskeligheder ved anvendelsen af aftalen.

Aftalen pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis finder myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter.

I forhold til intern dansk skatteret giver aftalens artikel 23 og vedtagelsen af dette lovforslag hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de cypriotiske kompetente myndigheder til løsning af problemer i konkrete sager, jf. omtalen i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Artikel 24. Udveksling af oplysninger

Artiklen pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at aftalens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til informationsudveksling gælder for skatter af enhver art, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt beskatningen ikke vil være i strid med aftalen.

Betegnelsen »skatter af enhver art« omfatter ikke alene direkte skatter, men også indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.).

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Cypern. De to stater kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftssted her i landet.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. For det første kan oplysninger udveksles *efter anmodning*. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Cypern i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i den anden stat er i besiddelse af oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan myndighederne anmode myndighederne i den anden stat om at videregive oplysningerne til brug for den konkrete sag. Myndighederne i den anden stat har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger, hvis de ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om, og disse oplysninger forefindes i den anden stat. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i den anmodende stat selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er *spontan* udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Cypern kommer i besiddelse af oplysninger, som de skønner kan være af interesse for skattemyndighederne i den anden stat, kan disse oplysninger videresendes til myndighederne i den anden stat, selv om de ikke har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i en stat *automatisk* – det vil sige systematisk og med faste intervaller - sender oplysninger til den anden stats myndigheder. Det kan f.eks. være oplysninger om lønudbetalinger til personer, som er hjemmehørende i den anden stat.

Artiklen giver også mulighed for, at repræsentanter fra de cypriotiske skattemyndigheder kan være til stede ved danske skattemyndigheders undersøgelse hos en person eller et selskab her i landet, eller at repræsentanter fra de danske myndigheder er til stede ved cypriotiske myndigheders undersøgelse i Cypern. De to stater kan også aftale en såkaldt simultan undersøgelse, hvor deres skattemyndigheder hver på sit territorium undersøger de skattemæssige forhold hos en eller flere skattepligtige, hvor de har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på derefter at udveksle alle relevante oplysninger, som de kommer i besiddelse af.

Der er ikke i artiklen regler for, om udvekslingen af oplysninger skal foregå på den ene eller den anden måde eller i en kombination af flere måder. Der er heller intet til hinder for, at de to staters

skattemyndigheder kan foranstalte fælles undersøgelser i konkrete sager, undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrene m.v.

En stat har dog ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter i strid med dens lovgivning eller praksis eller give oplysninger, som ville afsløre forretningshemmeligheder eller strider mod almene interesser.

I den ny aftale er det præciseret, at informationsudvekslingen også omfatter bankoplysninger, så der er pligt til at videregive oplysninger, som er indhentet (eller skal indhentes) fra en bank.

En stat skal behandle oplysninger, som den har modtaget fra den anden stat, som fortrolige.

I en protokol er angivet, hvilke oplysninger, som den stat, der anmoder om oplysninger, skal medsende oplysningsanmodningen.

Artikel 25. Diplomater m.fl.

Aftalen berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater m.fl.

Artikel 26. Territorial udvidelse

Artiklen gør det muligt at udvide aftalen eller dele deraf til også at omfatte Grønland eller Færøerne eller begge.

Artikel 27. Ikrafttræden

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for den nye aftales ikrafttræden er opfyldt. Aftalen træder i kraft på datoen for det sidste lands underretning herom. Aftalen finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår; dog finder aftalen anvendelse fra og med 1. januar i det følgende kalenderår, for så vidt angår skatter, der indeholdes ved kilden.

Den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 26. maj 1981 ophører med at have virkning for forholdet mellem de to stater fra og med det tidspunkt, hvor den nye aftale træder i kraft.

Artikel 28. Opsigelse

Aftalen har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2 træder loven i kraft på det tidspunkt, hvorfra den nye dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Cypern efter aftalens artikel 27 skal have virkning. Skatteministeren bekendtgør i ikrafttrædelsestidspunktet.

Der vil blive offentliggjort en bekendtgørelse om lovens ikrafttræden samt en bekendtgørelse af dobbeltbeskatningsaftalens ikrafttræden med gengivelser af den danske og den engelske tekst.

Den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 26. maj 1981 er indgået efter bemyndigelse i henhold til den tidligere gældende lov om indgåelse af overenskomster med fremmede stater til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. Den er således ikke gennemført ved en særskilt lov, hvorfor der ikke foreligger en lov, der skal ophæves.

Til § 3

Efter lovforslagets § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland. Skattespørgsmål hører under det færøske landsstyes og det grønlandske hjemmestyes kompetence, jf. § 2 i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes Landsstyre, og § 23, stk. 3, i lov nr. 473 af 12. juni 2009 om Grønlands selvstyre, jf. § 4 i lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands hjemmestyre.

Den nye dobbeltbeskatningsaftale vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.